

SCHEIDINGSCEREMONIE OBBE EN ROOS

Roos

De keren dat we bij jou waren voordat we de eigenlijke ceremonie deden hebben we over dingen gepraat waar we nog nooit over gepraat hadden en die dus voor ons moeilijk waren en veel lading hadden. We kwamen daar goed uit en wow wat fijn dat we daarna samen ontspannen op een terrasje konden zitten. De weg naar de ceremonie toe was diep en waardevol. Het ritueel is de kers op de taart. Dat is natuurlijk niet helemaal waar, want tijdens het ritueel vindt de eigenlijke overstap plaats van partners naar ouders.

Ik wist dat het bestond, ik had ervan gehoord, een ritueel om je relatie af te ronden, om bewust uit elkaar te gaan. Dat zou mooi bij ons passen, dacht ik toen dit op ons pad kwam.

Zo kan ik beter voor mijn eigen hart zorgen.

Dan kan ik de lessen die erin zitten er ook uithalen.

Toen ik op je website zag dat het gecentreerd is rond de kinderen zag ik het belang van in verbinding uit elkaar gaan.

Dat emotioneerde me. We waren met een andere mediator het zakelijke stuk aan het doen in een kantorencomplex en elke keer was ik weer blij als we buiten stonden. Die manier van zoiets afhandelen, zonder liefde, ruimte, menselijkheid omdat de documenten er nu eenmaal moeten komen, daar kan ik me niet in vinden. Ik voelde dat er elke keer afstand was tussen ons. We waren daar in een hardheid.

Als we dan weer thuis waren vonden we elkaar wel weer terug en voelde ik warmte en een veilig gevoel.

Robert van Ingen
FOTOGRAFIE

Ik ben lang bang geweest dat het een vechtscheiding zou worden en ik kwam erachter dat ik het dus echt zelf vorm mag geven. Het hoeft niet in een bepaald plaatje te passen zoals ik dat nu vaak om me heen zie. Het was niet evident dat ik dat zelf mocht bepalen. Toen we onze eerste afspraak met jou bij ons thuis hadden voelde ik me open en bereid en ik vroeg me af of Obbe dat ook zo zou voelen. Toen ik zag dat Obbe ook open was naar jou en je toeliet ontspande ik en dacht ik, wow ze is goed en toen voelde ik me veilig bij jou. Dit kan ze, dacht ik.

Daarna vond ik dat je met zoveel zorgvuldigheid, nauwkeurigheid en liefdevolle aanwezigheid onderwerpen bij ons kon aanraken, waar we elkaar niet zagen of hoorden. We hebben daardoor kunnen zien hoe we elkaar mislopen. Dat was een van de grootste inzichten voor mij, dat ik nu kan zien waar we elkaar gemist hebben en hoe dat tot stand kwam. Dat was zo leerzaam. Ik zie het nu als grote levenslessen.

Ik ben gaan zien wat ik doe om mezelf te beschermen waardoor ik gemist heb wat er voor Obbe belangrijk was. Soms denk ik, waarom hebben we dit niet 10 jaar eerder gedaan, want dan was scheiden misschien helemaal niet aan de orde geweest aan de andere kant ben ik blij dat ik nu met veel compassie naar de Roos en Obbe van toen kan kijken. Zo was het toen, zover waren we toen en dat was ook goed. Doordat we elkaar nu met jouw begeleiding op een veel diepere laag zijn gaan ontmoeten kunnen we elkaar nu echt horen en zien en dat is ons tijdens ons samen zijn niet gelukt. Dit proces voelt als een verrijking in plaats van als een verarming, als een uitkleden. Het is alsof ik nu een ontzettend mooie waardevolle vriend erbij heb die bereid is om het ouderschap met mij te doen. Een vriend die zijn hebben en houden investeert en dat ook op deze manier wil doen. Die niet de deur dichtgooit of, als dat wel een keer gebeurt, er weer op terugkomt. Na onze eerste keer met jou voelde ik me echt licht en dacht ik, dit is echt goed dat ik hier ruimte voor maak.

De 2e keer bij jou was het een openbaring voor mij dat ik naar mezelf kon kijken als ijskoningin. Doordat jij iets vroeg over mijn lachje werd me opeens duidelijk dat ik dus daarmee Obbe op afstand hield. Het duurde even voordat dat helemaal tot me doordrong wat de gevolgen daarvan waren en geweest waren en dat mijn moeder dat dus ook deed en mijn grootmoeder. Wat ontzettend scherp dat je dat zag! Zo kijk ik dus tot nu toe naar mannen, hoe ik me heb verhouden tot mannen. Hoe ik me boven hen plaats. Ik stap dan uit verbinding, raak de interesse in de ander kwijt en word arrogant. Nu achteraf kan ik het steeds sneller herkennen en ik ben superblij dat ik iets anders kan doen als ik het op tijd zie.

Nu wil ik echt weten hoe het voor hem is, hoe het voor de ander precies zit, want dan lift je elkaar op.

Je hebt ons tijdens de scheidingsceremonie mooi begeleid, maar de lagen die we mee konden pakken in de gesprekken daarvoor, dat is waar de winst zit. Doordat we elkaar weer gingen zien en horen kon de liefde weer stromen, kon de pijn toegestaan worden.

Bij het voorbereiden van de ceremonie zelf hadden we veel eigen ideeën, jouw vragen en suggesties hielpen om onze eigen vormen te kiezen.

In de aanloop naar de ceremonie heb ik veel ruimte genomen voor mezelf, kinderen uit logeren. Ik was er echt klaar voor om het te doen.

Het voelde sterk en belangrijk om de ceremonie te doen. Dat heb ik echt beleefd als het moment dat we uit elkaar zijn gegaan als liefdespartners.

Ik had die markering nodig, die transitie. Ondanks alle liefde en openheid voelde ik dat het klopte. Ik heb geen spijt van dit besluit. Het klopt.

Ik kan zelfs als ik naar de foto van Obbe kijk denken, wat een mooie man is het.

Mensen om ons heen vragen wel: 'Als je dat samen kan, waarom dan niet samen blijven?' Voor mij betekent heel veel liefde voelen en open zijn in dit proces niet dat we dan ook liefdespartners zijn. Ik zie het in het kader van ontwikkeling.

De ceremonie zelf. Ik vond het prachtig. De mensen die er waren. Het voelde intiem, warm, open, met humor en liefdevol. Precies zoals ik het me gewenst had. Het feit dat er camera's bij waren viel weg omdat het zo goed voelde samen. Ik vond het heel fijn dat jij er was als iemand die de ruimte bewaakte, die een bedding creëerde en dat er een inleiding was. Fijn ook dat er getuigen bij waren, dat het gezien wordt door anderen.

Ik was ook dankbaar dat je voor ons hebt gezongen, dat voelde heel kwetsbaar en maakte dat zoiets kwetsbaars als wat wij gedeeld hadden samenviel. Goed ook om tijdens het informele deel na het ritueel samen nootjes te eten en te drinken, delend wat we ervaren hadden.

Obbe

Het afsluiten en waarderen voor wat er was vond ik één van de mooiste dingen.

De ceremonie voelde voor mij eerder verbindend dan uit elkaar brekend. De stappen naar de ceremonie toe, het inbouwen van vragen en duidelijk krijgen wat er tussen ons in stond vond ik verhelderend en mooi. Ik zag dat ik bepaalde patronen mee nam uit het verleden. Ook de patronen die Roos ontdekte zijn van in vloed geweest op onze relatie en nu ze uitgesproken en herkend zijn, zien we veel beter wat er gebeurd is. Het voortraject van de ceremonie heeft me bewust gemaakt van patronen en ook dat er nog meer te ontdekken valt.

De ruimte die je ons gaf vond ik ook heel fijn. En je hebt humor, dat scheelt ook. Het was een toevoeging, een mooie ervaring en een mooie afronding van ons huwelijk.

Het geeft ons de kans om op een nieuwe manier met elkaar verder te gaan als ouders. Ik ben er blij mee.

